

дѣнь да не ставатъ чудеса въ него? да ли зарадъ събботніатъ дѣнь е възбрањвалъ законътъ да сѫ лѣкуватъ болни? Не, Ярхиснаго-гътъ не говори това отъ рѣкность къмъ закона: нѣ говори отъ завистъ, којто има къмъ Христъ. За това той укорява дѣйството на чудото: защото засижда на славата на чудотворца. Сатана преминжалъ отъ жената въ Ярхиснагога: той ималъ неш по-напредъ свързанъ съ болѣсть-та, а тогова сега вързва съ завистъ-та. “О нача-ла свѧзъвый женъ сатана, свѧзъетъ Ярхиснаго-га зá-ви-стю, и оу-стнами єгѡ понбситъ ч8до“ [теофилактъ]

Из онова частie, което цілъ да полчи Іосифъ, не било ли частie също и на братiата мѫ, којто исполѣ го показало времято? Из славата, којто полчилъ Давидъ, не била ли е обща слава и за Гавла, на когото той побѣждавалъ враговеты, а царството ужичавалъ? Чудесата исчезъ Христовы не сѫли били благодѣаніа камъ самыти 18-дени? наистинѣ така е. Из завистливiатъ чловѣкъ не глѣда на собственното си добро. „Завистъ во не вѣсть предпочтати по-лѣзвое,“ а глѣда само на доброто на съсѣда си, което види, и сѫ печали. „Печалію во єсть въ благополѣчи ближна гѡ завистъ;“ Па и още сѫ старае да го преобърне въ какво да е лошъ нещо, въ което само намира той утѣхъ на своята печаль. „Пре-дѣлъ ненависти, бѣднѣмъ видѣти и изъ блаженна гѡ кле-вѣщемъ.“

Горѣлъ въ пламъка на неѣгасимiа огнь нѣмилосърдiатъ и че-ловѣконенавистнiатъ онзи Богатъ, за когото повѣствва Евангелистъ [Лук. гл. 6], тогавъ, когато като издигва очиты си на небето, вижда на ло-ното Явралово сиромаха Лазаръ: глѣда го, и съ умиленъ гласъ: Отче Яврале, дѣма, помилуй мѫ, и прати Лазаръ, за да омокри само края на прѣста си съ една капка вода, и да дойде да порас-хлади поне малко палимiа мой іазыкъ, Гашателe мои! това моле-нїе на този Богатъ, чо сѫ лжчи, видими сѫ (да е) бѣзъмно. За такъвъ чловѣкъ, какъвъ-то е былъ онъ, којто горѣлъ въ онъвъ тѣм-на пеци, гдѣто и извѣнъ былъ обиколенъ отъ пламъциты, и изви-тре огнь дыхалъ, којто е былъ всички и съ тѣлото и съ дѣшата са-мо единъ огнь, какво спомогванїе бы било отъ толко малко вода, съ колкото могълъ бы да омокри края на прѣста си Лазаръ? Есичкиты воды на источнициты, и на рѣкытъ, и на морето не стигвахъ да го